

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 1, 2022 (3)

TRIUMFUL ÎNVIERII

Dragă prietene, te felicit cordial cu luminoasa sărbătoare a Învierii Domnului nostru Isus Hristos!

HRISTOS A ÎNVIAT!

În perioada sărbătorilor de Paști, ne place să auzim acest salut și răspunsul cu care ne-am obișnuit –

ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Pentru cei care cred cu adevărat, aceste cuvinte nu sunt doar simple slove, ci mult mai mult – un triumf al inimii! Adevărul a învins întunericul, cu toate că dușmanul vieții a insistat să ascundă învierea în mormânt, sub piatra rece.

„A înviat Domnul cu adevărat!” au exclamat ucenicii pe drum spre Emaus. O, ce triumf! Ce veste minunată le-a umplut inimile celor care le-a fost atât de drag Mântuitorul!

Cei care L-au iubit L-au urmat până la cruce, apoi și până la mormânt. Un ultim omagiu, pe care l-au putut aduce scumpului Învățător, era miresmele pe care le pregătiseră. Dis-de-dimineață, mergând la mormânt au găsit piatra răsturnată și mormântul gol.

„Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei (îngerii) le-au zis: «Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat.»” (Ev. după Luca 24. 5, 6)

„Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui. Dar iată că le-a întâmpinat Isus și le-a zis: «Bucurați-vă!» Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat.” (Ev. după Matei 28. 8, 9)

Întâlnirea cu Isus cel înviat a

produs o schimbare radicală în viața lor. Triumful învierii i-a însuflețit pe tot parcursul vieții. Locul fricii l-a luat curajul, locul tristeții – bucuria, locul îngrijorării – pacea, iar locul necredinței l-a luat credința.

Urmașii Domnului Isus au dus această veste cu credincioșie, pe parcursul multor veacuri până a ajuns și la noi, că Mântuitorul este viu!!! Astfel astăzi, prin Isus înviat, orice pământean poate primi mântuirea prin credință și dreptul la o viață nouă în Împărăția lui Dumnezeu.

Pavel Sârbu

Împăratul tău
vine la tine...

pag. 2

Căutați pe Cel
viu

pag. 3

Profeți și
profeții

pag. 4

Viața nouă
cu aripi

pag. 4

Aceste cuvinte aparțin prorocului Zaharia și au fost scrise cu aproximativ 500 de ani înainte de nașterea Domnului Isus. Ele au prevestit cu exactitate evenimentul triumfător – Intrarea Domnului Isus în Ierusalim. Citind cuvintele din cartea prorocului Zaharia, vă veți mira de precizia cu care s-au împlinit, așa cum profetise: „...neprihănit și biruitor, smerit și călare... pe mînzul unei măgărițe.” (Zah. 9. 9)

Călătorind pe un măgăruș, Domnul Isus a intrat în Ierusalim sub strigătele de bucurie ale mulțimii, în cor de osanale și cântări de laudă. Mulțimea care L-au aclamat și care L-au însoțit pe Mântuitorul nostru atunci când a intrat ca un rege în Ierusalim, I-au așternut ramuri de finic sub picioare. Și într-adevăr, Domnul Isus este Marele Împărat – nu doar al Ierusalimului, ci este Împăratul Cerului și al Pământului! Prieteni, bine ar fi ca El să fie

Împăratul tău vine la tine...

și Împăratul inimilor noastre. În acest context, inima noastră, adică sufletul, poate fi comparat cu orașul Ierusalim, spre care vine Împăratul Slavei – Domnul Isus.

Pe marginea celor scrise, vă propun câteva cugetări însoțite și de unele întrebări vitale,

care ne pot răscoli inimile pentru a vedea în ce relație suntem cu Domnul Isus. Oferă-ți un răspuns obiectiv la ele: „Este Domnul Isus împăratul inimii tale? Ți-ai încredințat viața și soarta în mâinile Lui? Trăiești după Legile sfinte ale Împărăției Lui? Ai acest drept moral

să-L numești pe Isus: «Domnul meu?»”

„...Iată că Împăratul Tău vine la tine...” (Zah. 9. 9) Prietene, ai meditat vreodată profund la acest adevăr? Toate evenimentele care se întâmplă astăzi pe pământ sunt semnele ce arată că Domnul Isus va reveni foarte curând. Cum Îl vei întâmpina? Ești pregătit pentru marea întâlnire? Îl aștepti cu osanale și cântări de laudă? Te prosterni cu smerenie în rugăciuni înaintea Lui? Ai ochii pironiți spre cer și trăiești zilnic în așteptarea acestui eveniment? O, cât de bine ar fi să avem răspunsuri afirmative în inimile noastre. Numai în acest mod sărbătoarea Intrării Domnului Isus în Ierusalim va fi și sărbătoarea ta personală!

Domnul Isus este Împăratul nostru, să-L așteptăm dar cu inimile curate și pline de dor!

Fiți binecuvântați de Domnul!

Ion Covali

Istoria mântuirii

În zorii omenirii a fost un început binecuvântat al vieții, deoarece Dumnezeu a aranjat toate lucrurile, după cum El Însuși a afirmat, foarte bine. Însă, într-o zi, s-a răspândit o veste tristă: „Omul a păcătuit!” Și de atunci a început istoria păcatului între oameni.

După aproximativ 4000 de ani mai târziu, în Univers s-a răspândit o altă veste – numită de îngeri și de oameni – „Vestea Bună”! Vestea era că Isus Hristos a venit pe pământ să soluționeze problema păcatului și să ne ofere cerul în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este istoria mântuirii!

Aceste două istorii le cunoaștem din Biblie.

În aceste zile suntem tentați să cugetăm mai mult

la evenimentele biblice din săptămâna patimilor – la suferințele și moartea Domnului Isus și, desigur, la impactul acestei jertfe pentru omenire.

Din momentul în care primii oameni au păcătuit, omul s-a pomenit într-o stare de păcat atât de gravă, încât nu avea nicio posibilitate de salvare din robia lui îngrozitoare. Salvarea însă era deja pregătită de Dumnezeu, și această salvare era Însuși Isus Hristos – Mielul lui Dumnezeu care Și-a dat viața pe cruce, vărsând-Și sângele Său nevino-vat pentru iertarea păcatelor.

Să privim la cruce, la acest tablou deosebit unde Domnul Isus moare pentru păcatul nostru și să citim câteva mărturii care nu ne vor lăsa indiferenți și vor mișca profund inima noastră:

„Iată cât de mult Dumnezeu a iubit lumea!” (Ev. după Ioan 3. 16)

„Dumnezeu dorește mântuirea tuturor oamenilor!” (1 Tim. 2. 4)

„Isus – model de ascultare absolută!” (Fil. 2. 8)

„Iată unica Jertfă adevărată, când Cel nevinovat s-a adus pe Sine jertfă!” (Evrei 7. 27)

Notă: Cei de la altar aduceau alte jertfe, dar nu pe sine.

Dumnezeu, Mântuitorul nostru, în dragostea Sa cea mare pentru oameni, a mai făcut încă un lucru minunat, și anume, l-a făcut pe om capabil să înțeleagă și să primească mântuirea Sa. Deja sunt mulți oameni care au crezut, s-au pocăit și astfel au fost mântuiți, adică salvați din starea de păcat.

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Ev. după Marcu 1. 15) – acesta este mesajul lui Dumnezeu către cei ce doresc să fie mântuiți.

Așadar, ușa lui Dumnezeu astăzi este încă deschisă și oricine crede poate intra prin ea, de asemenea, oricine poate fi iertat și mântuit, fără excepție.

Ferice de cel ce crede în Domnul Isus și se pocăiește! Ferice de cel mântuit prin jertfa Lui!

Vladimir Damian

*Nu-i singur Iuda vinovat
De sângele ce se dădu.*

*Nici marii preoți, nici Pilat,
Ci lumea-ntreagă prin păcat!
Și eu, și tu...*

*Nu drumul greu spre Golgota,
Nici biciul, când Isus căzu.
Și dacă crucea grea era,
Povara noastră și mai grea!
Și eu, și tu...*

*Nu patru cuie L-au pătruns,
Când El pe cruce Se-așternu.
Ci noi, cu sufletul ascuns,
Cu mii de patimi L-am străpuns!
Și eu, și tu...*

*Nu doar bătrânii cărturari,
Nu doar mai marii preoți, nu!
Și noi am răs cu ochii murdari,
Si noi suntem cei doi tâlhari!
Și eu, și tu...*

*Și nu ostașilor prin sorți
Cămașa albă Și-o dădu.
Ci tuturor! Dar tu n-o porți!
Și, fără ea, toți suntem morți!
Și eu, și tu...*

*Nu doar în stânci, sub liliaci,
Nu doar sub lespede zăcu.
Ci L-am ascuns ca pentru veci
Sub piatra unor forme reci,
Și eu, și tu...*

*Și-acum Isus cel condamnat
Azi El te-ntreabă: „Da sau nu ?
Ești tu sau nu ești vinovat?”
Eu am spus da! Și-am fost iertat.
Eu am spus da.*

Dar tu ? Dar tu?...

Costache Ioanid

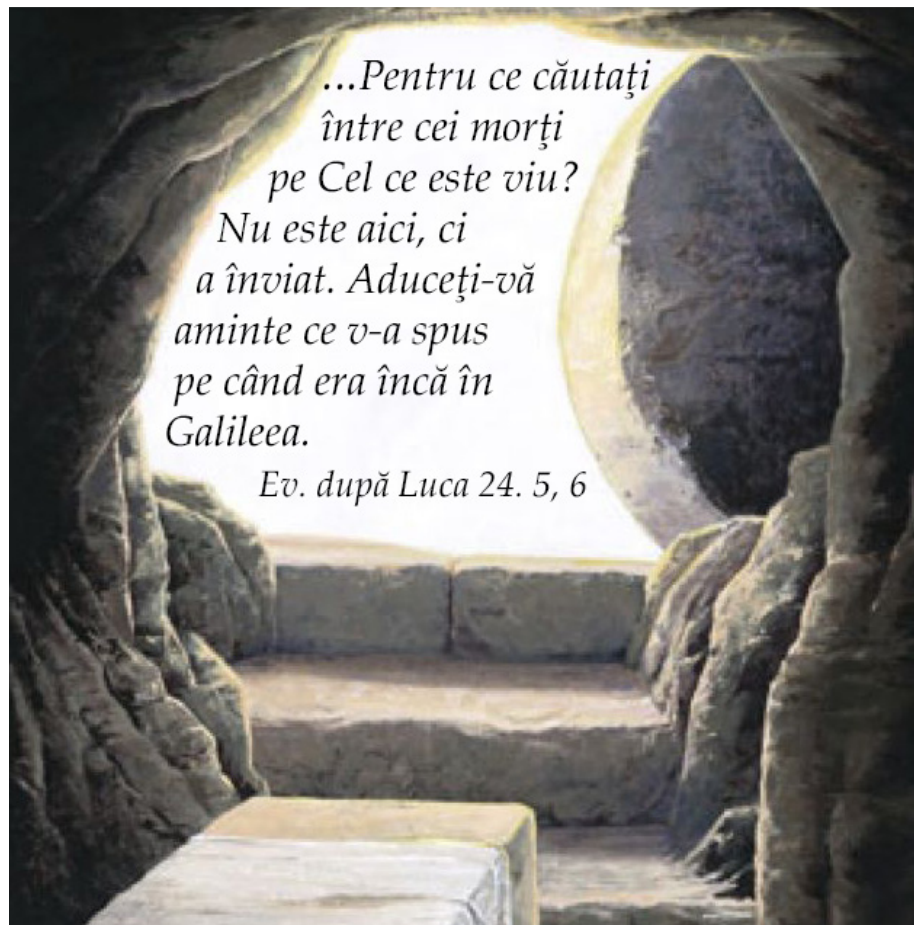
Femeile evlavioase s-au dus dis-de-dimineată la mormântul unde se afla dragul inimii lor. Ce le pasă lor de pază, de interdicție, de regulile oficiale și de pecetluirea mormântului? Inimile lor le mână într-acolo și nu cunoșteau decât un singur gând: să ajungă la Învățătorul lor iubit, să-I ungă trupul cu miresme. Dragostea lor a fost din plin răsplătită, căci Dumnezeu dragostei ia aminte la orice mișcare a inimii spre El și-i răsplătește cu harul Său. Nu numai marea piatră de la ușa mormântului au găsit-o răsturnată, dar nici stăpânirea morții n-au mai văzut-o. Trupul dragului lor Învățător nu mai era acolo, iar îngerii lui Dumnezeu le-au vestit marea minune a învierii.

Da, așa știe Dumnezeu să răsplătească sufletele în care credința, dragostea și râvna pentru Hristos locuiesc din belșug în ele!

Îmbrăcăminte strălucitoare a îngerilor le-a zdruncinat întreaga lor ființă. Totuși îngrozirea lor era de altă natură decât groaza care a cuprins straja romană de la mormânt. Îngerii n-au avut niciun cuvânt de liniștire pentru străjeri. Femeile, în schimb, s-au bucurat de atenția delicată a acestor soli cerești, tocmai pentru a le risipi frica și pentru a se putea bucura de învierea Domnului lor.

Întrebarea îngerilor este precisă și un ecou care răsună peste veacuri pentru toți căutătorii de Hristos, de adevăr: „Pentru ce căutați

Căutați pe Cel viu

...Pentru ce căutați
între cei morți
pe Cel ce este viu?
Nu este aici, ci
a înviat. Aduceți-vă
aminte ce v-a spus
pe când era încă în
Galileea.

Ev. după Luca 24. 5, 6

între cei morți pe Cel ce ESTE viu?”

Întrebarea îngerilor nu spune că Domnul Isus ar fi devenit iarăși viu, ci El ESTE viu, în înțelesul cel mai înalt al cuvântului. De aceea este El Cel viu, întrucât El Însuși este viața (Ev. după Ioan 6. 35).

În întreaga creație, tot ce este viu își primește viața din El și în El trăiesc toți cei vii, pentru că El este viața reală, adevărată, de aceea El dă

făpturilor fizice viața naturală, iar celor credincioși le dă viața spirituală și veșnică, de aceea El n-a putut fi reținut în moarte (Fapt. Ap. 2. 24)

„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”

Nu este destul să cauți ceva, ci trebuie să știi și locul unde să cauți, pentru ca să nu fie zadarnică truda căutării. În zadar cauți foc în apă, căci nu vei găsi. În zadar te trudești

după diamante printre pietrele de pe șosea, că-ți pierzi timpul și-ți rupi încălțăminte fără să găsești nimic. În zadar cauți lei și tigri printre ghetarii de la polii pământului, căci nu-i vei găsi.

Sunt locuri unde nu găsești pe Domnul Isus și adevărul Său, oricât de sânguincioasă ți-ar fi căutarea, căci nu poate fi găsit cineva unde el nu există. Domnul Isus – Viața – nu poate fi găsit în forme moarte, în ceremonii și ritualuri seci, în monumente mărețe și obiceiuri omește, pe care Sf. ap. Pavel le numește „slabe și sărăcicioase” (vezi Gal. 4. 9, 10). Zadarnic va căuta un suflet sincer în acest morman de ceremonii pe Isus Mântuitorul, căci nu-L va găsi.

„Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.”

Îngerii au trezit pe femeile credincioase, ca să-și aducă aminte de cuvintele Domnului Isus și îndată ce și-au adus aminte, credința lor s-a întărit, nădejdea lor a înviat, iar dragostea lor s-a aprins mai mult și mai statornic față de marelor lor Învățător. Pentru ele, aducerea aminte de cuvintele Domnului Isus, a fost ca o înviere din morți, pentru că și-au aflat Învățătorul înviat.

Să nu ne temem să trăim cum ne învață Evanghelia, ci să ne aducem mereu aminte de ceea ce este scris.

Domnul Isus a înviat! Fie-I slăvit Numele acum și în vecii vecilor! Amin!

Nicolae Moldoveanu

PACE VOUĂ!

„În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” (Ev. după Ioan 20. 19)

Isus S-a adresat cu aceste cuvinte ucenicilor Săi când, după învierea Lui, a intrat în casa în

care aceștia stăteau închiși, de frica dușmanilor. Să ne imaginăm ce bucurie a inundat inimile ucenicilor când L-au văzut pe Învățătorul înviat!

Isus nu i-a muștrat pentru puțină lor credință, pentru frică... Nu! El le-a spus aceste cuvinte pline de triumf și bucurie: „Pace vouă!”

Pe marginea acestei expresii ros-

tită de Mântuitorul, voi sublinia câteva gânduri:

Valoarea păcii

Este important să menționăm valoarea păcii cu care Dumnezeu dorește să inunde inimile oamenilor. „Pace” – este primul cuvânt pe care l-au auzit ucenicii de pe buzele lui Isus cel înviat – acest lucru deja vorbește de la sine despre multe.

Din timpuri străvechi, în profunzimea sufletului, oamenii tânjeau după pacea și liniștea interioară care să nu fie condiționată de suferințele și coborâșurile vieții. Fără această pace, viața omului nu poate primi aprecierea ca fiind una împlinită și fericită.

Cineva a spus: „Există oameni care trec prin moarte clinică, și există oameni care trăiesc o viață clinică”. Viața fără pace în suflet este ca trupul fără suflet, ca o fântână fără apă. Și realitatea vieții ne confirmă acest adevăr: creșterea numărului de sinucideri, numărul depresiilor, nevrozelor etc.

Importanța păcii, despre care a

vorbit Hristos, este nespuse de mare și nu poate fi supraevaluată!

Pacea o dă doar Hristos

În încercarea de a găsi fericirea, oamenii au întreprins nenumărate acțiuni; încercările lor au fost însoțite de goana după iluzii.

Banii, puterea, bunăstarea familială, studiile, hobby-urile, plăcerile – toate aceste alternative și încercări de a atinge fericirea s-au soldat de fiecare dată cu dezamăgire și eșec. Cineva a făcut o remarcă foarte reușită: „Este greu să găsești o pisică neagră într-o cameră întunecată, când ea nu se afla acolo”.

În același vagon al unui tren mergeau odată un creștin și o doamnă bogată. Aspectul exterior al femeii vorbea despre faptul că ducea un mod de viață lipsit de griji, părea mulțumită de viață și destul de fericită. Între ei s-a legat o convorbire și discuția lor a ajuns la subiectul despre Dumnezeu și salvarea sufletului. Deodată, ochii femeii s-au umplut de lacrimi și ea a mărturisit: „Să nu dați crezare aspectului meu exterior; în fiecare noapte perna mea este udă de lacrimi... Sunt o persoană foarte nefericită...”

Isus cel înviat le-a spus uceni-

cilor săi: „Pace vouă!” Doar El, și nimeni altul, poate implanta în inimile noastre pacea Sa dumnezeiască, doar El dăruiește adevărata fericire și umple viața cu sens! Hristos a dobândit această pace pentru noi cu prețul patimilor Lui de nedescris, prin moartea pe cruce pentru păcatele omenirii.

Pacea este dată doar ucenicilor

Este important să conștientizăm că pacea nu este asemenea ploii care cade și peste cei răi, și peste cei buni. Isus nu spune: „Pace tuturor”. Nu, ci El spune: „Pace vouă” – adică ucenicilor.

Este imposibil să-L ignori pe Dumnezeu și dragostea Sa, să trăiești în păcat și, în același timp, să te bucuri de pacea divină. Este necesar să alegi un singur lucru. Isus Hristos, Domnul nostru, nu impune nimănui pacea Sa. Prin îndelunga Sa răbdare, El oferă pacea tuturor păcătoșilor. Pentru a deveni ucenicul lui Hristos și a intra în posesia păcii veșnice, trebuie doar să crezi în Hristos, să-ți predai viața Lui și să-L recunoști ca Domn și Mântuitor.

Fie ca Cel Înviat să vă binecuvânteze cu pacea Sa!

Alexandr Stefanko

PROFEȚI ȘI PROFEȚII

Poate nu odată v-ați întrebat cine sunt profeții, care a fost misiunea lor printre oameni și dacă mai există și astăzi? Vom relata succint câteva mărturii din Sfânta Scriptură despre acești oameni deosebiți:

- Din vremurile străvechi, Dumnezeu a vorbit prin gura profeților, adresându-Se poporului

Israel și altor națiuni (Isaia 6. 8, 9).

- Unii profeți locuiau în grupuri (2 Împărați 6. 1), alții lucrau la curtea împăratului.
- Primul bărbat, pe care Biblia îl numește profet, a fost Avraam (Geneza 20. 7).
- Mai târziu profeția a dobândit o formă normativă în per-

soana și activitatea lui Moise, care a constituit standardul cu care au fost comparați profeții de mai târziu (Deuteronom 18. 15 - 19).

- Dumnezeu a promis profeților protecție din partea Sa și a poruncit poporului să nu se atingă de ei (Psalmul 105. 14, 15).
- Dar în pofida celor spuse de Dumnezeu, profeții au fost persecutați, iar alții chiar omorâți (1 Împărați 19. 10).

Profeții au urmărit în mesajele lor următoarele scopuri:

1. Să prezinte starea decăzută a poporului. Oamenii trebuiau să cunoască realitatea celor întâmpinate. Sarcina profetului era să condamne faptele rele ale națiunii.
2. Să prezinte viziunea lui

Dumnezeu. Dumnezeu Își rostește judecata Sa dreaptă.

3. Să îndemne la umilință, pocăință și ascultare de Dumnezeu. Dumnezeu vrea ca fiecare să se întoarcă de la calea lui cea rea printr-o pocăință sinceră.

4. Să prezică viitorul. Dacă poporul asculta de profet și urma poruncile lui Dumnezeu, atunci Domnul le dăruia un viitor luminos.

Astăzi fiecare credincios al Noului Testament este chemat să împlinească slujba unui profet, descoperind oamenilor voia lui Dumnezeu.

Să facem lucrul acesta cu multă credincioșie și curaj.

Gheorghe Sinica

Dragi și scumpi copilași,

Când eram doar un copil, insectele mele preferate erau fluturii. Îmi plăceau cât erau de frumoși, plini de grație și de culori. Nici odată nu am ținut un fluture în palme, pentru că păreau atât de gingași și nu doream să îi rănesc. Și în timp ce fluturii erau atât de îndrăgiți de mine, de omizi îmi era frică sau mai bine spus, nu îmi plăcea aspectul lor. Mirată am fost când am aflat că, de fapt, o omidă este un fluture în devenire, că orice fluture a fost odată o omidă. Și aflând aceste informații, tot nu îmi plăcea omida, și când vedem o

VIATA NOUA CU ARIPI

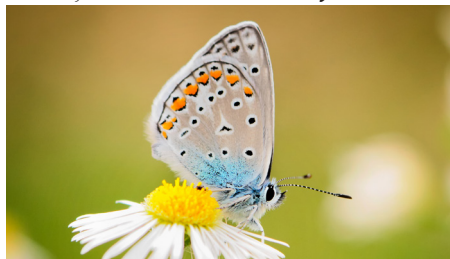
omidă, mereu îi spuneam: „Vei fi frumoasă doar după ce vei deveni fluture.”

Felul în care fluturii cresc este deosebit. Transformarea lor este, de fapt, scopul unei omizi, dar înainte de a deveni fluture, omida învârte un cocon în jurul său și rămâne acolo câteva săptămâni.

Când iese, nu mai este o omidă, a fost transformată într-un fluture frumos. Dumnezeu nu a luat doar o omidă și a lipit aripi pe ea, când coconul se deschide, este o creație nouă. Omidă a dispărut! Acum a devenit un fluture. Aceasta este o imagine bună a ceea ce a spus Domnul Isus, că trebuie să fim „născuți din nou”. Biblia spune: „Dacă cineva este în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus”. Dumnezeu nu doar ne curăță de păcate și ne dă frumusețe, ci ne face o persoană nouă.

Dragi copilași, această transformare a oamenilor este datorită că Domnul Isus a murit și a Înviat pentru noi. Cu cine vreți să vă asemănați, cu omida sau cu fluturele?

Doamne, Îți mulțumim că L-ai trimis pe Isus să moară pe cruce, pentru ca noi să devenim o făptură nouă!

Inesa Zagoreț

Răspunsuri pentru viață Căderea în păcat

Dacă cauți răspuns la cele mai importante întrebări ale vieții, atunci le poți găsi pe paginile Sfintei Scripturi. În această Carte sfântă se află toate răspunsurile pentru viață.

1. Ce poruncă a dat Dumnezeu primilor oameni?

Dumnezeu le-a spus să mănânce din pomii din Grădina Eden în care trăiau, în afară de pomul cunoștinței binelui și răului. „Domnul Dum-

nezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Geneza 2. 16, 17)

2. Au ascultat ei de porunca lui Dumnezeu?

Nu. Au ales mai degrabă să-și împlinească pofta inimii lor decât să asculte de Dumnezeu. „Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.” (Geneza 3. 6)

3. Dar ce avem noi cu păcatul lor?

Când păcatul a intrat în om, a ajuns să afecteze pe toți urmașii lui din toate timpurile.

„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...” (Romani 5. 12)

„Astfel, dar, după cum printr-o singură greșală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii...” (Romani 5. 18)

4. Dacă Dumnezeu este atât de iubitor, n-ar putea să treacă cu vederea păcatele noastre?

Nu. Deși Dumnezeu este îndurător și milos, El este drept și sfânt. Dumnezeu nu poate accepta păcatul și nu-l lasă nepedpsit.

„Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea, dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea...” (Numeri 14. 18)

„Nu vă înșelați: «Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.» Ce seamănă omul, aceea va și secera.” (Galateni 6. 7)

Răspunsuri pentru Viață (Va urma)

Grede în învierea lui Isus

Ep. către Romani 10. 9 - 13
9. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

10. Găci prin credința din inimă se capătă neprăhănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,

11. după cum zice Scriptura: „Oricine crede în El nu va fi dat de rușine.”

12. În adevăr, nu este nicio deosebire între iudeu și grec, căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă.

13. Fiindcă oricine va chema Numele DOMNULUI va fi mântuit.

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md